

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1999

Utgiven i Helsingfors den 28 december 1999

Nr 1229—1239

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1229	Lag om ändring av lagen om statens pensioner	3335
1230	Lag om ändring av 5 § lagen om statens familjepensioner	3339
1231	Lag om ändring av lagen om statens pensionsfond	3340
1232	Lag om ändring av 24 kap. 5 a och 10 § kyrkolagen	3342
1233	Lag om ändring av pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan	3343
1234	Kyrkomötets beslut om ändring av kyrkoordningen	3345
1235	Lag om temporär ändring av 3 och 4 § lagen om handel med utsäde	3346
1236	Lag om ändring av 87 § jaktlagen	3347
1237	Lag om ändring av lagen om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift	3348
1238	Förordning om ändring av jaktförordningen	3349
1239	Förordning om provisorisk tillämpning av avtalet med Ryssland om förnyande med fem år av avtalet mellan Finland och Sovjetunionen om samarbete på området för fredligt utnyttjande av atomenergin	3350

Nr 1229

Lag

om ändring av lagen om statens pensioner

Given i Helsingfors den 23 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 20 maj 1966 om statens pensioner (280/1966) 9 a §, 9 c § 1 mom., 10 b § 1 mom., 15 § 1 mom. och 20 § 1 och 3 mom.,
dessa lagrum sådana de lyder, 9 a §, 9 c § 1 mom., 10 b § 1 mom. och 20 § 1 mom. i lag 1528/1993, 15 § 1 mom. i lag 1231/1995 och 20 § 3 mom. i lag 326/1985, samt
fogas till 20 §, sådan den lyder i lag 851/1971 och 103/1989 samt i nämnda lagar 326/1985 och 1528/1993, ett nytt 5 mom. som följer:

9 a §

Berättigad till arbetslöshetspension är en långvarigt arbetslös förmånstagare som fyllt 60 år och som har minst en månad pensions-tid, förutsatt att

1) han under de 15 kalenderår som omedelbart föregått den dag för pensionsfallet som avses i 2 mom. under sammanlagt minst fem år har intjänat i 8 § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare nämnd grundpension eller annan därmed jämförbar pension som grundar sig på arbets- eller tjäns-

teförhållande; på grundval av arbetsförtjänsten i arbetsförhållanden som avses i lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden beaktas intjänandetiden härvid så som anges i 4 § 6 mom. i nämnda lag,

2) han företer ett av arbetslöshetskassan eller folkpensionsanstalten utfärdat intyg över att han enligt 26 § 1 eller 2 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa (602/1984) inte längre har rätt till arbetslöshetsdagpenning, och att

RP 118/1999
ShUB 24/1999
GrUU 10/1999
RSv 127/1999

3) han företer ett av arbetskraftsbyrån utfärdat intyg över att han är arbetslös arbets-sökande där och att han inte kan anvisas sådant arbete som han inte kan vägra att ta emot utan att förlora sin rätt till arbetslöshetsdagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Arbetslöshetspensionen är lika stor som den invalidpension enligt denna lag vilken skulle ha beviljats förmånstagaren, om han vid tidpunkten för pensionsfallet varit berättigad till invalidpension. Härvid läggs dock varken den pensionsdel som grundar sig på den återstående tiden enligt 5 a § 1 mom. eller det arbetspensionstillägg som enligt 10 a § skall räknas in i pensionen (*pensionsdel för återstående tid*) till arbetslöshetspensionen. Pensionsfallet anses ha inträffat den dag då förmånstagaren uppfyller alla de villkor för arbetslöshetspension som avses i 1 mom.

9 c §

Utän hinder av vad som bestäms i 9 § 1 mom. om erhållande av invalidpension, har en förmånstagare som fyllt 60 år rätt att få invalidpension i form av individuell förtidspension, om hans arbetsförmåga, med beaktande av sjukdom, lyte eller skada, faktorer förknippade med åldrande, lång tid i anställningen, ett för honom påfrestande och slitsamt arbete samt arbetsförhållandena, varaktigt har nedgått i sådan grad att det inte skäligen kan förutsättas att han skall fortsätta sin anställning. Ett villkor är dock att förmånstagaren har upphört med sådant förvärvsarbete som avses i en lag, ett pensionsreglemente eller en pensionsstadga som nämns i 8 § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare eller att hans förvärvsinkomst per månad av dessa arbeten kan uppskattas bli mindre än det belopp som avses i 2 § 1 mom. i denna lag. Med undantag av det fall som avses i 9 § 1 mom. d-punkten och det fall att förmånstagaren är berättigad till ålderspension vid en ålder som är lägre än 65 år enligt någon annan lag, ett pensionsreglemente eller en pensionsstadga som nämns i 8 § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare, är en förutsättning för individuell förtidspension dessutom att då den individuella förtidspensionen fastställs kan såsom pensionstid även räknas den tid som återstår till pensionsåldern eller till avgångsåldern om denna är lägre.

10 b §

Beviljas ålderspension enligt 8 § 2 mom. i förtid, minskas pensionen med 0,4 procent för varje månad för vilken pension utbetalas före ingången av månaden efter den då pensionsåldern uppnås. Minskningen beräknas på den samordnade pension som förmånstagaren har intjänat fram till den tidpunkt då pensionen börjar.

15 §

Ålders- och invalidpension betalas, om inte något annat följer av 15 a §, från ingången av månaden näst efter den under vilken rätten till pension uppkommit, i fråga om annan pension än delinvalidpension likväl tidigast från ingången av månaden efter den då löneutbetalningen upphört. Individuell förtidspension betalas enligt vad som bestäms ovan dock tidigast från ingången av månaden näst efter den då ansökan om pension gjordes eller förhandsbeskedet begärdes. Arbetslöshetspension betalas från ingången av månaden näst efter den under vilken förmånstagaren uppfyller de i 9 a § 1 mom. nämnda förutsättningarna för pensionen. Om förmånstagaren har fått det intyg av arbetskraftsbyrån som avses i 9 a § 1 mom. 3 punkten senare än en månad efter att det intyg över arbetslöshetsdagpenning som avses i 9 a § 1 mom. 2 punkten utfärdades, betalas arbetslöshetspensionen från ingången av månaden näst efter den då intyget utfärdades. Pension enligt denna lag betalas dock inte för den tid för vilken förmånstagaren har rätt att få i lag, kollektivavtal eller arbetsavtal angiven lön eller motsvarande ersättning under uppsägningstiden eller för vilken tid förmånstagaren på basis av något annat avtal eller arrangemang av sin arbetsgivare får en ekonomisk förmån, dock inte av arbetsgivaren anordnad eller anskaffad utbildning, som kan periodiseras på basis av förmånstagarens stabiliserade lön.

20 §

Full invalidpension eller arbetslöshetspension övergår i ålderspension då anställningen har upphört och pensionstagaren har uppnått pensionsåldern, i fråga om pensionstagare i tjänsteförhållande dock senast då han uppnår avgångsåldern. Om arbetslöshetspensionen fastställdes med tillämpning av andra me-

ningen i 9 a § 2 mom. läggs den pensionsdel för återstående tid som avses i den till ålderspensionen. Pensionsdelen för återstående tid läggs till ålderspensionen också när en arbetslöshetspension som avses i föregående mening med stöd av 2 mom. har övergått i invalidpension som senare med stöd av detta moment övergår i ålderspension.

Blir en pensionstagare, medan han uppbär delpension, arbetslös på det sätt som avses i 9 a §, ändras pensionen på ansökan till arbetslöshetspension, som börjar i enlighet med 9 a § och bestäms på samma sätt som i det fall att delpension ändras till full invalidpension. Härvid läggs pensionsdelen för återstående tid enligt 9 a § 2 mom. dock inte till arbetslöshetspensionen men arbetslöshetspensionen fastställs till ett minst lika stort belopp som delpensionen. Beviljas arbetslöshetspension för samma tid som den för vilken delpension har betalats, anses delpensionen utgöra en delprestation av arbetslöshetspensionen. I övrigt gäller i fråga om nämnda arbetslöshetspension vad som bestäms i 15 § 1 och 2 mom.

En arbetslöshetspension som enligt 9 a § 2 mom. inte skall ökas med pensionsdelen för återstående tid betraktas dock som heffektiv pension i enlighet med 2 § 1 mom. 2 punkten och 5 a § när denna lag tillämpas. Ändras en sådan arbetslöshetspension med stöd av 2 mom. till invalidpension betraktas också invalidpensionen som heffektiv pension.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Denna lag tillämpas på pensioner i fråga om vilka pensionsfallet inträffar efter det att lagen har trätt i kraft.

Utan hinder av vad som bestäms i 2 mom. tillämpas lagens 9 a § 1 mom. också på arbetslöshetspensioner, när pensionsfallet har inträffat innan denna lag träder i kraft. Om förmånstagaren inte hade rätt att få arbetslöshetspension på grund av att han inte uppfyllde villkoret i 9 a § 1 mom. 1 punkten lagen om statens pensioner, sådan den lyder när denna lag träder i kraft, beviljas pensionen på ansökan i enlighet med bestämmelserna i denna lag och lagen om statens pensioner, sådan den lyder när denna lag träder i kraft, räknat från ingången av den månad som följer efter pensionsansökan, men tidi-

gast från denna lags ikraftträdande. Görs ansökan inom en månad efter att denna lag har trätt i kraft, beviljas arbetslöshetspension från lagens ikraftträdande.

På förmånstagare som är födda 1944 eller tidigare, tillämpas dock alltjämt 9 a § 2 mom. lagen om statens pensioner, sådant det lyder när denna lag träder i kraft, om de när denna lag träder i kraft har rätt till dagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller utbildningsstöd enligt lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning eller om de 1999 har fått arbetslöshetsdagpenning eller utbildningsstöd för sammanlagt minst hundra dagar. Detsamma gäller förmånstagare som avses i 1 § lagen om förbättrande av sysselsättningsförutsättningarna för 55 år fyllda arbetslösa (455/1998), om de är anställda i ett arbets- eller tjänsteförhållande enligt nämnda lag när denna lag träder i kraft. När detta moment tillämpas anses en förmånstagare ha rätt till dagpenning också i följande fall:

1) under självrisktiden enligt 12 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa och den 1 januari 2000,

2) under den tid förmånstagaren inte har rätt att få arbetslöshetsdagpenning med hänvisning till godtagbara skäl enligt 16 § 4 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa,

3) under den tid förmånstagaren inte har rätt att få arbetslöshetsdagpenning på grund av att han av arbetsgivaren har fått någon annan ekonomisk fördel som avses i 5 § 1 mom. 13 punkten lagen om utkomstskydd för arbetslösa än lön eller motsvarande ersättning under uppsägningstiden, och förutsett att avtalet om fördelen ingåtts före den 1 augusti 1999, eller

4) under den tid förmånstagaren inte har rätt att få arbetslöshetsdagpenning på grund av att han har fått semesterlön eller semesterersättning av arbetsgivaren i enlighet med 5 § 1 mom. 15 punkten lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Utan hinder av vad som i 9 c § 1 mom. bestäms om den lägsta åldersgränsen för individuell förtidspension får förmånstagare som är födda 1943 eller tidigare bibehålla sin rätt till individuell förtidspension när de fyllt 58 år. Dessutom bibehåller en sådan förmånstagare sin rätt till individuell förtidspension när han eller hon fyllt 58 år som är född 1944—1946 och som har enligt ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av

lagen om statens pensioner (103/1989) haft rätt att senast den 30 juni 1999 välja pensionsålder enligt de bestämmelser som var i kraft före den 1 juli 1989 men som inte senast den 30 juni 1999 antingen då han eller hon ansöker om pension eller annars skriftligen meddelat statskontoret att han eller hon önskar det. Dessutom har en sådan förmåntagare rätt till individuell förtidspension när han eller hon fyllt 59 år som är född 1947 och som har haft motsvarande rätt till val av pensionsålder men som inte senast den 30 juni 1999 hade använt sin rätt. I de fall som

de två föregående meningarna i detta moment avser förutsätts dessutom att förmåntagarens anställningsförhållande fortsätter oavbrutet fram till pensionsfallet på det sätt som avses i 1 § 3 mom. lagen om statens pensioner.

Lagens 10 b § tillämpas på pensioner som börjar när denna lag träder i kraft eller därefter.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister Suvi-Anne Siimes

Nr 1230

L a g

om ändring av 5 § lagen om statens familjepensioner

Given i Helsingfors den 23 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 31 december 1968 om statens familjepensioner (774/1968) 5 § 1 mom.,
sådant det lyder i lag 103/1990, som följer:

5 §

Familjepensionens storlek bestäms på basis av den ålderspension eller fulla invalidpension enligt lagen om statens pensioner som förmånslåtaren fick vid sin död. Om förmånslåtaren fick en sådan arbetslöshetspension som avses i lagen om statens pensioner eller en sådan invalidpension som avses i 20 § 2 mom. i samma lag utan tillägg enligt 9 a § 2 mom. lagen om statens pensioner för pensionsdelen för återstående tid, läggs denna pensionsdel till den pension som familjepensionen grundar sig på. Fick förmånslåtaren inte sådan pension, uträknas beloppet av pensionen som om sådan arbetsoförmåga hade inträtt på dödsdagen som hade medfört

rätt till full invalidpension, om inte förmånstagaren visar något annat. När familjepensionens belopp räknas ut beaktas dock inte avdrag som beror på samordning av förmånslåtarens pensioner.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Denna lag tillämpas på pensioner i fråga om vilka pensionsfallet inträffar efter det att lagen har trätt i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister *Suvi-Anne Siimes*

RP 118/1999
ShUB 24/1999
GrUU 10/1999
RSv 127/1999

Nr 1231

L a g**om ändring av lagen om statens pensionsfond**

Given i Helsingfors den 23 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 29 december 1989 om statens pensionsfond (1372/1989) 2 §, 4 § 1 mom., 5 § och 7 § 2 mom.,
dessa lagrum sådana de lyder, 2 § i lag 942/1993 och 1234/1995 samt, 4 § 1 mom., 5 § och 7 § 2 mom. i nämnda lag 942/1993, som följer:

2 §

Statens pensionsfond är en fond som står utanför statsbudgeten och sköts av statskontoret. Fondens medel förvaltas av fonden och är i dess namn.

Fonden har en direktion som styr fondens placeringsverksamhet och svarar för fonden. Direktionen utses av finansministeriet för tre år i sänder. Direktionen har en ordförande, en vice ordförande och högst fem andra medlemmar. I direktionen skall finnas tillräcklig sakkunskap om placeringsverksamhet. Medlemmarna har, med undantag av ordföranden, en personlig suppleant. Tre medlemmar och deras personliga suppleanter skall utses bland personer som föreslagits av statstjänstemännens och statens arbetstagares mest representativa centralorganisationer. Finansministeriet kan befria direktionens medlemmar från deras uppdrag. Finansministeriet fastställer arvoden för direktionens medlemmar, samt fastställer fondens arbetsordning på förslag av direktionen.

Direktionens uppgift är att

- 1) besluta om fondens placeringsprinciper

och göra upp en placeringsplan enligt 5 § 3 mom.,

- 2) godkänna fondens bokslut, samt att
- 3) årligen till finansministeriet ge en berättelse om fondens verksamhet under det föregående kalenderåret.

Vid fonden kan finnas personal i tjänsteförhållande som utnämns av fondens direktion. De utgifter som personalen ger upphov till betalas av fondens medel.

4 §

Statens ämbetsverk och inrättningar, statens affärsverk samt samfund och inrättningar, vilkas anställda omfattas av statens pensionssystem, betalar till statens pensionsfond arbetsgivares pensionsavgift, vars grunder statsrådet fastställer. Statskontoret beslutar om pensionsavgiftens storlek och betalning efter att de principer som berör saken har behandlats av pensionsfondens direktion.

5 §

Ur statens pensionsfond kan i statsbudgeten årligen till statsverket överföras ett be-

lopp som från 2001 uppgår till högst en tredjedel och efter 2006 till högst hälften av de årliga utgifterna för pensioner som grundar sig på anställning som avses i 1 §.

År 2010 skall ett sådant belopp vara fonderat som motsvarar en och en halv gång lönesumman under föregående år för den personal som omfattas av statens pensionssystem, dock minst 20 procent av det pensionsansvar som avses i 7 § 1 mom.

Statens pensionsfonds medel kan lånas ut till statens affärsverk.

Den andel av fondens medel som inte överförs till statsverket kan placeras. Då fondens medel placeras skall placeringarna göras så att de tryggar säkerhet, avkastning och likviditet samt är lämpligt diversifierade och har lämplig spridning. Fondens direktion skall utarbeta en plan för placeringen av fondens medel (*placeringsplan*). I placerings-

planen skall särskilt beaktas fondens karaktär och kraven på placeringsverksamheten. Av placeringsplanen skall framgå hurudan diversifieringsplan fonden har, hur fondens rättigheter som beror på innehav i andra sammanslutningar skall utövas och de principer som iakttas när förvaltare utses.

Tillsynen över statens pensionsfonds placeringsverksamhet ankommer på Försäkringsinspektionen. Om tillsynsavgiften bestäms särskilt.

7 §

— — — — —
Fondens bokslut fastställs av finansministeriet.
— — — — —

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Nr 1232

L a g**om ändring av 24 kap. 5 a och 10 § kyrkolagen**

Given i Helsingfors den 23 december 1999

På förslag av kyrkomötet och i enlighet med riksdagens beslut *ändras* i kyrkolagen av den 26 november 1993 (1054/1993) 24 kap. 5 a § och 10 § 1 mom. 1 och 3 punkten, av dessa lagrum 5 a § sådan den lyder i lag 937/1996, som följer:

24 kap.

10 §

Underställning och ändringssökande*Begränsning av besvärsrätten
i kyrkoordningen*

5 a §

Besvär över pensionsbeslut

Om sökande av ändring i beslut som kyrkostyrelsen fattat med stöd av pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan (298/1966) och lagen om familjepensioner inom den evangelisk-lutherska kyrkan (258/1970) bestäms i pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan och lagen om familjepensioner inom den evangelisk-lutherska kyrkan.

I kyrkoordningen kan det bestämmas att ändring inte får sökas genom besvär i ett sådant beslut av domkapitlet som gäller

1) gudstjänst och kyrklig förrättning samt omhändertagande av dessa eller användningen av kyrka eller kollekt,

3) en prästs eller lektors verksamhet i tjänsten eller i annan uppgift eller sådana rättigheter eller skyldigheter som hänför sig till denna verksamhet, om inte saken gäller ett disciplinärende, eller

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Undervisningsminister *Maija Rask*

Nr 1233

L a g**om ändring av pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan**

Given i Helsingfors den 23 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan av den 20 maj 1966 (298/1966) 1 § 4 mom., 5 b §, 7 § 1 och 2 mom., 7 a § 3 och 4 mom. och 7 b § 2 mom.,
 av dessa lagrum 5 b § sådan den lyder i lag 112/1983 samt 7 § 1 och 2 mom., 7 a § 3 och 4 mom. och 7 b § 2 mom. sådana de lyder i lag 938/1996, samt
fogas till 1 a §, sådan den lyder i lag 1372/1997, ett nytt 3 mom., till lagen en ny 4 b § och till lagen en ny 7 e § i stället för den 7 e § som upphävts genom lag 296/1999 som följer:

1 §

 Denna lag gäller inte tjänsteinnehavare eller arbetstagare före ingången av det år de fyller 14 år och inte heller de tjänsteinnehavare eller arbetstagare vars på tjänste- eller arbetsförhållande grundade pensionskydd regleras särskilt.

1 a §

 En anställning som upphört före den 1 januari 1987 räknas inte till pensionstiden för pension som bestäms för en sådan anställning som avses i denna paragraf.

4 b §

Från pensionstiden avdras sådana avbrott utan lön i arbetet som pågått oavbrutet i minst en månads tid om förmånstagaren under denna tid har haft arbete som omfattas av sådant pensionskydd som avses i 8 §

4 mom. lagen om pension för arbetstagare eller motsvarande utländskt pensionskydd.

5 b §

Förmånstagare som avses i denna lag beviljas rehabiliteringsförmåner enligt statens pensionslag i tillämpliga delar.

7 §

Ändring i kyrkostyrelsens beslut i pensionsärenden söks genom besvär hos statens pensionsnämnd. I ett beslut genom vilket förhandsbesked som avses i 22 § lagen om statens pensioner har förvägrats får ändring inte sökas. I pensionsnämndens beslut söks ändring genom besvär hos försäkringsdomstolen. Besvärsrätt har pensionssökande eller pensionstagare och pensionsombud. I försäkringsdomstolens beslut får ändring inte sökas.

Besvärstiden är 30 dagar från delfäendet av beslutet. Beslut av kyrkostyrelsen och statens pensionsnämnd får delges part och

RP 96/1999
 ShUB 30/1999
 RSv 142/1999

2 490301/146

pensionsombudet med posten. Om inte något annat visas i samband med besvären anses ändringssökanden ha fått del av beslutet den sjunde dagen efter den då beslutet postades under den adress som han uppgivit.

7 a §

Om kyrkostyrelsen inte kan rätta det överklagade beslutet så som nämns i 2 mom., skall den inom 30 dagar efter besvärstidens utgång tillstålla statens pensionsnämnd eller, om besvären gäller ett beslut av statens pensionsnämnd, försäkringsdomstolen besvärsskriften och sitt utlåtande. Kyrkostyrelsen kan då genom ett interimistiskt beslut rätta sitt tidigare beslut till den del den godkänner de yrkanden som anförs i besvären. Om besvären redan har tillställts besvärinstansen, skall kyrkostyrelsen genast underrätta denna om det interimistiska beslutet. Ändring får inte sökas i ett interimistiskt beslut.

Avvikelse från den tidsfrist som nämns i 3 mom. får göras, om inhämtandet av tilläggsutredning som behövs på grund av besvären förutsätter det. Ändringssökanden skall då utan dröjsmål underrättas om inhämtandet av tilläggsutredning. Besvärsskrif-

ten och utlåtandet skall dock alltid tillställas besvärinstansen inom 60 dagar från det besvärstiden har löpt ut.

7 b §

Försäkringsdomstolen och statens pensionsnämnd kan till prövning ta upp besvär som anlänt efter besvärstidens utgång, om ändring på grund av vägande skäl inte har sökts inom utsatt tid.

7 e §

I behandlingen av ärenden som gäller tillämpningen av denna lag deltar i statens pensionsnämnd de ledamöter som blivit förordnade enligt 23 a § lagen om statens pensioner.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Denna lag tillämpas när ändring söks i beslut av kyrkostyrelsen som givits efter att lagen trätt i kraft.

Lagens 1 § 4 mom., 1 a § 3 mom. och 4 b § tillämpas på pensioner där pensionsfallet har inträffat efter 1997.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Undervisningsminister *Maija Rask*

Nr 1234

**Kyrkomötets beslut
om ändring av kyrkoordningen**

Givet i Åbo den 8 maj 1999

I enlighet med kyrkomötets beslut *upphävs* 2 kap. 6 § 4 mom. kyrkoordningen av den 8 november 1991 (1055/1993), samt *ändras* 2 kap. 6 § 3 mom. och 23 kap. 1 § 2 mom., av dessa lagrum 23 kap. 1 § 2 mom. sådant det lyder i kyrkomötets beslut 864/1995, som följer:

2 kap.

23 kap.

Kyrkans heliga handlingar**Kompletterande bestämmelser***A. Guds tjänsten*

1 §

6 §

I enskilda fall kan kyrkoherden kalla en sådan medlem av evangelisk-lutherska kyrkan som är konfirmerad och känd för sin kristna övertygelse att predika vid gudstjänsten.

Genom besvär får ändring inte sökas i domkapitlets beslut i ärenden som avses i 2 kap. 3 § och 9 § 2 mom., 6 kap. 12 §, 16 § 1 mom., 20 §, 25 §, 29 § 1 mom., 35 § 1 mom., 38 och 57 § samt 9 kap. 7 § kyrkoordningen samt i 2 kap. 21 §, 30 § 3 mom., 62 § och 63 § 3 mom. samt 3 kap. 8 § 2 mom. och 9 § 4 mom. valordningen för kyrkan.

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2000.

Åbo den 8 maj 1999

På kyrkomötets vägnar

Jukka Paarma

ärkebiskop

Kari Ventäkyrkomötets
sekreterare

Nr 1235

L a g**om temporär ändring av 3 och 4 § lagen om handel med utsäde**

Given i Helsingfors den 23 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras temporärt i lagen den 26 februari 1993 om handel med utsäde (233/1993) 3 §
1 mom. samt 4 § 2 mom. som följer:

3 §

Certifikatutsäde

Vederbörande ministerium bestämmer, i enlighet med vad som förutsätts i Europeiska gemenskapens bestämmelser om produktion och marknadsföring av utsäde, vilket slag av utsäde som får marknadsföras endast som officiellt certifierat (*certifikatutsäde*). Ministeriet beslutar närmare även om certifiering av utsäde och om marknadsföring i Finland av utsäde som certifierats i något annat land.

4 §

Annat utsäde

Vederbörande ministerium bestämmer, i enlighet med vad som förutsätts i Europeiska gemenskapens bestämmelser om produktion och marknadsföring av utsäde, vilka krav icke-certifierat utsäde skall uppfylla vid marknadsföring.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000 och gäller till och med den 31 december 2000.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister *Erkki Tuomioja*

Nr 1236

L a g
om ändring av 87 § jaktlagen

Given i Helsingfors den 23 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i jaktlagen av den 28 juni 1993 (615/1993) 87 § som följer:

87 §

Ersättning för skador som orsakats av djur

Skador som hjortdjur vilka utgör vilt samt brunbjörn, varg, järv, lodjur, gräsäl och östersjövikare orsakat jordbruket, skogsbruket, fisket, trafiken samt husdjur och i farm uppfödda djur ersätts inom ramen för budgeten av statens medel. Av brunbjörn, varg, järv och lodjur orsakade personskador och skador på också annat lösöre än sådant som ingår i egendom som avses ovan ersätts likaså inom ramen för budgeten av statens medel. Av särskilda skäl kan genom förordning bestämmas att skador som orsakats även av andra slag av vilt än de ovan nämnda ersätts av statens medel.

Genom förordning utfärdas närmare bestämmelser om grunderna för betalning av ersättningar som avses i 1 mom. och om det förfarande som skall iaktas när de beviljas samt om återkrav av grundlöst betalade ersättningar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Personskador som brunbjörn, varg, järv och lodjur har orsakat innan denna lag träder i kraft kan med stöd av lagen inom ramen för budgeten ersättas av statens medel, om skadan har orsakats den 1 juni 1998 eller därefter.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister Erkki Tuomioja

Nr 1237

L a g**om ändring av lagen om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift**

Given i Helsingfors den 23 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen den 28 juni 1993 om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift (616/1993) nya 7 a—7 c § som följer:

7 a §

Jägarnas centralorganisation för med hjälp av automatisk databehandling ett register över jägare (*jägarregister*). Registret används för planering av jägarnas utbildning och för rådgivning, för tillsyn över jakten, för praktisk uppläggning av jakt- och viltvårdsverksamheten, för skötsel av andra uppgifter i samband med jakt- och viltvård samt för uppgörande av statistik. Dessutom används registret för utredande av totalantalet personer som har betalt jaktvårdsavgift samt för adressförteckning för utsändande av inbetalningskort för jaktvårdsavgift.

Den registeransvarige kan ge utomstående i uppdrag att utföra uppgifter som hänför sig till registerföringen och användningen av registret.

7 b §

I jägarregistret antecknas för varje jägare följande uppgifter:

- 1) fullständigt namn, adress, hemkommun och personbeteckning,
- 2) årligen betalda jaktvårdsavgifter,
- 3) det jaktår som en betald avgift avser,

4) den jaktvårdsförening som jägaren är medlem i, samt

5) uppgifter om jägarnas gruppförsäkring. Den som under de fem senaste åren inte har betalt jaktvårdsavgiften avförs ur registret.

7 c §

Den registeransvarige får för åligganden enligt 7 a § lämna ut uppgifter ur jägarregistret till jord- och skogsbruksministeriet, Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet och andra myndigheter, till jaktvårdsdistrikt och jaktvårdsföreningar samt till det försäkringsbolag som sköter jägarnas gruppförsäkring. Den registeransvarige kan mot skälig avgift lämna ut i registret antecknade personers namn- och adressuppgifter också för direktmarknadsföring inom jaktbranschen, om inte den registrerade har förbjudit detta.

Angående behandling av uppgifterna i registret gäller i övrigt vad som bestäms i personuppgiftslagen (523/1999).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Minister *Erkki Tuomioja*

Nr 1238

**Förordning
om ändring av jaktförordningen**

Given i Helsingfors den 23 december 1999

På föredragning av jord- och skogsbruksministern
upphävs i jaktförordningen av den 12 juli 1993 (666/1993) 35 §, samt
ändras 25 § 4 mom. sådant det lyder i förordning 869/1998 som följer:

25 §

Särskilda fredningstider

avvikelse från fredning som anges i detta
moment, om det är nödvändigt för att för-
hindra skada och det inte finns någon annan
tillfresställande lösning.

Icke fredade fåglar är fredade 10.4.—31.7.
Kolonier av gråtrut är alltid fredade.
Jaktvårdsdistriktet kan bevilja tillstånd till

Denna förordning träder i kraft den 1 ja-
nuari 2000.

Helsingfors den 23 december 1999

**Republikens President
MARTTI AHTISAARI**Minister *Erkki Tuomioja*

Nr 1239

Förordning**om provisorisk tillämpning av avtalet med Ryssland om förnyande med fem år av avtalet mellan Finland och Sovjetunionen om samarbete på området för fredligt utnyttjande av atomenergin**

Given i Helsingfors den 23 december 1999

På föredragning av utrikesministern föreskrivs:

1 §
Det i Moskva den 13 december 1999 genom notväxling ingångna avtalet mellan Republiken Finlands och Ryska Federationens regering om förnyande med fem år av det den 14 maj 1969 ingångna avtalet mellan Republiken Finlands regering och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds regering om samarbete på området för fredligt utnyttjande av atomenergin, vilket republikens

president har godkänt den 24 september 1999, och beträffande vilket Ryska Federationens not om dess godkännande har mottagits den 13 december 1999, tillämpas provisoriskt från den 1 december 1999 så som därom har överenskommits.

2 §
Denna förordning träder i kraft den 30 december 1999.

Helsingfors den 23 december 1999

**Republikens President
MARTTI AHTISAARI**Utrikesminister *Tarja Halonen*

(Fördragstexten är publicerad i Finlands författningssamlings fördragsserie nr 113/1999)

Nr 1229—1239, 2 ark

HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA
OY EDITA AB, HELSINGFORS 1999